

2023

USKRSNO PISMO

*Gospodine, izveo si mi dušu iz Podzemlja,
na rubu groba ti si me oživio.*

Ps 30, 4

- Svoj braći našega Reda
- Sestrama klarisama i franjevka konceptionistama
- Sestrama i braći OFS-a

**Draga braćo i sestre,
Gospodin vam dao mir!**

U Uskrsnuću Piera della Francesca, Krist stoji kao pobjednik nad smrću, ali, ako bolje pogledamo, u izrazu njegova lica uočavamo i veo boli. Naime, Raspeti-Uskrsli Gospodin je prošao kroz život i smrt do kraja, iskusio je čak i u podzemlju svu stvarnost stvorenosti, sa svim svojim proturječjima.

Tu moje misli idu Sv. Franji. Na početku svog obraćenja, vraćajući se s večere s prijateljima, on zastaje, zaustavlja se i doživljava iznenadnu i nepoznatu slast, plod nutarnjeg pohoda Duha (Usp. LegTd, 7).

Kasnije, u susretu s gubavcem, nakon prvotnog nagona na bijeg zbog odbojnosti toga tijela u raspadanju,

Franjo će ga konačno moći zagrliti i poljubiti, doživjeti da se „ono što mi se činilo gorkim pretvorilo u slast duše i tijela“. (Opor 2,3).

Nije li mu upravo taj nutarnji izvor slasti omogućio da proslavi Uskrs najprije s gubavcem, a kasnije s mnogim drugima? Miris graničnog iskustva i smrti ga je otvorio za doživljaj slasti novog života: Uskrs je!

Put nam je trasiran, ne možemo natrag.

Slaviti Uskrs znači ne skrenuti pogled s ljudske stvarnosti u svim njezinim proturječnim aspektima, svijetlim i tamnim: želja da ljubimo i da imamo život u punini, usprkos ratovima, usprkos patnji našeg zajedničkog doma, usprkos potresima, usprkos ranjenom dijalogu i bratstvu među ljudima, skupinama, narodima, obiteljima, u našoj Crkvi i u našem Bratstvu.

Kako ne prepoznati Uskrs koji izbija iz ovih „pakala“, budući da milost Uskrslog sve čini novim i omogućuje nam da se odupremo i sablazni zla, koja često izgleda kao da pobjeđuje?

O stotoj obljetnici Pravila, saveza života, želimo s novim oduševljenjem prihvatiti poziv da životom i riječju svjedočimo nadu evanđelja u „paklima“ i u pukotinama ovoga vremena, koje je tako teško razumjeti, ali uvijek je ljubljeno od Gospodina.

U Grecciu je Franjo slušao evanđelje, dok je želio vidjeti nevolje i siromaštvo u kojem je Sin Božji rođen i ostao s nama u maloj prilici kruha. Stil evanđelja je stil malenih i siromašnih, slobodnih od napasti moći i posjedovanja, sposobnih strpljivo s drugima graditi oaze bratstva i nade, gdje se uči slušati i hoditi zajedno s mnogima. Evo uskrsnog puta za nas danas, kako bi blago evanđelja koje živimo kao braća i sestre ispunilo ovo naše vrijeme toliko pogođeno nasiljem i toliko željno pravoga mira.

Sve to postaje moguće ako prepoznamo da živimo u vremenu u kojem hodimo putovima ovoga svijeta kao „duhovni tragači“, koji vjeruju u Raspetog-Uskrslog i koji su zapaljeni uskrsnim ognjem.

Moje želje neka budu radosni poticaj na nekoliko životnih koraka:

- Korizmena nas je pustinja pozvala da se prsa u prsa borimo s Božjom riječju, sa samima sobom i sa svojom glađu, sa životima tolikih zaboravljenih: nastavimo ovaj put svjetla!
- Uskrs raskida i pobjeđuje razočaranje očajnih: neka odjekne u našim strahovima kao obećanje i početak pravog mira, čak i u vrijeme rata i raznih „potresa“!
- Izađimo iz svojih zona komfora i konačno se uputimo prema drugome/drugima, da naučimo plakati i smijati se na ulicama punim osoba svih vrsta i da naučimo prepoznati u njima obrise lica „Živoga“! Usudimo li se malo više biti „Red u izlasku“?

- Dopustimo da nas anđeli u uskrsno jutro pošalju dalje, da tražimo Uskrslog Krista među živima, a ne među mrtvima: navijestimo ga svima uz hvalu i poziv na obraćenje!

Uz blagoslov Svetog Franje, svima iskrena srca želim Uskrs života u stvarnosti današnjeg čovječanstva i kroz stvarnost današnjeg čovječanstva, u kojoj toliki od nas sudjeluju po različitim krajevima svijeta.

Vaš brat i sluga

F. Massimo Fusarelli ofm

Fra Massimo Fusarelli, ofm
Generalni ministar

Prot. 112054